

## DIREKTĪVAS

## PADOMES DIREKTĪVA 2009/69/EK

(2009. gada 25. jūnijs),

ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz nodokļu nemaksāšanu, kas saistīta ar importu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 93. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu <sup>(1)</sup>,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu <sup>(2)</sup>,

tā kā:

- (1) Padome 2006. gada 28. novembra Ekonomikas un finanšu lietu padomes secinājumos ir vienojusies valstu centienu papildināšanas nolūkā izveidot Kopienas līmeņa stratēģiju nodokļu krāpšanas apkarošanai netiešo nodokļu jomā.
- (2) Lai varētu īstenot dažus šajā sakarā apspriestos pasākumus, ir vajadzīgi grozījumi Direktīvā 2006/112/EK <sup>(3)</sup>.
- (3) Preču imports ir atbrīvots no pievienotās vērtības nodokļa (PVN), ja pēc tam šīs preces piegādā vai pārved nodokļa maksātājam citā dalībvalstī. Nosacījumus, ar kādiem piešķir šādu atbrīvojumu, paredz dalībvalstis. Tomēr pieredze liecina, ka tirgotāji ļaunprātīgi izmanto atbrīvojuma piemērošanas atšķirības, lai izvairītos no PVN maksāšanas par precēm, kas importētas atbilstīgi šiem nosacījumiem.
- (4) Lai novērstu tādu ļaunprātīgu izmantošanu, ir jāprecizē minimuma nosacījumi Kopienas līmenī, ar kādiem ir piemērojams šis atbrīvojums.
- (5) Ņemot vērā to, ka minēto iemeslu dēļ šīs direktīvas mērķi – proti, novērst PVN nemaksāšanu – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tādēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto

subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

- (6) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu <sup>(4)</sup> dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.

- (7) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

## 1. pants

Ar šo Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 22. pantu aizstāj ar šādu pantu:

## “22. pants

Ja kādas Ziemeļatlantijas līguma dalībvalsts bruņotie spēki savām vajadzībām vai to civilā personāla vajadzībām, kas tos pavada, lieto preces, kurus tie nav pirkuši saskaņā ar vispārīgiem noteikumiem, kas reglamentē nodokļa uzlikšanu kādas dalībvalsts iekšējā tirgū, šādu izmantošanu uzskata par preču iegādi Kopienas iekšienē par atlīdzību, ja uz šo preču importu nevar attiecināt 143. panta 1. punkta h) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu no nodokļa.”;

- 2) direktīvas 140. panta b) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“b) to preču iegādi Kopienas iekšienē, kuru imports jebkuros apstākļos būtu atbrīvots no nodokļa saskaņā ar 143. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu un e) līdz l) apakšpunktu.”;

- 3) direktīvas 143. pantu groza šādi:

- a) ievadfrāzi aizstāj ar šādu ievadfrāzi:

“1. Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus.”;

<sup>(1)</sup> 2009. gada 24. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

<sup>(2)</sup> 2009. gada 13. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

<sup>(3)</sup> OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

<sup>(4)</sup> OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

b) pievieno šādu punktu:

“2. Šā panta 1. punkta d) apakšpunktā noteikto atbrīvojumu piemēro gadījumos, kad pēc preču importa tiek veikta preču piegāde, kam piemēro atbrīvojumu saskaņā ar 138. panta 1. punktu un 2. punkta c) apakšpunktu, tikai tad, ja importa brīdī importētājs ir sniedzis importa dalībvalsts kompetentajām iestādēm vismaz šādu informāciju:

a) savu PVN identifikācijas numuru, kas izdots importa dalībvalstī, vai sava pārstāvja nodokļa jautājumos, kas ir atbildīgs par PVN nomaksu, importa dalībvalstī izdotu PVN identifikācijas numuru;

b) tā klienta, kuram preces piegādā saskaņā ar 138. panta 1. punktu, PVN identifikācijas numuru, kas izdots citā dalībvalstī, vai savu PVN identifikācijas numuru, kas izdots preču nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalstī, ja preces paredzēts pārvest saskaņā ar 138. panta 2. punkta c) apakšpunktu;

c) pierādījumu tam, ka importētās preces paredz transportēt vai nosūtīt no importa dalībvalsts uz citu dalībvalsti.

Tomēr dalībvalstis var noteikt, ka c) apakšpunktā minēto pierādījumu sniedz kompetentajām iestādēm tikai pēc pieprasījuma.”

## 2. pants

### Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai no 2011. gada 1. janvāra izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

## 3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

## 4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 2009. gada 25. jūnijā

Padomes vārdā —  
priekšsēdētājs  
L. MIKO